

Scherzando...

: REVISTA : MESAL : GATALANA : MUSICAL : Y : LITERARIA :

: : : Direcció y Administració : : :
: Plassa del Vi, 11, Pral. : Girona :

: : : : : Preus de Suscripció : : : : :
1'50 ptes. anyals : Nombre solt 15 cts.

SUMARI.—Part-Musical.

Les festes majors, per J. B. Espadaler.—Tercer Congrès Nacional de música sagrada, per Miquel Rué, Pbre.—Benvinguda, per J. G.—Correspondència, Catalunya i estranger.—Noves.

Part Literarie.

Nota de viatge, per Prudenci Bertrana.—Sonets, per L. Dalmau.—Bíbliques, per Xavier Monsalvatje.

PART MUSICAL

Les festes Majors

Per llá als temps de ma primera juvenesa vaig publicar un follet sobre la música que s'executa en nostres populars festes majors. Desde aquest mon debut (car aquest follet fou mon primer assaig de crítica musical) cada estiuada, i amidant la labor de cultura artística que poden dur a terme les orquestres que enriolen les nostres festes majors, jo no 'm sé ni puc sustréurem de la idea, de parlar sobre aquest assumpte, anc que sia frevolment, emperó concedintli la merescuda importancia, per dissort no reconeguda arreu.

Parlo aixís pera justificar novament ma insistencia, pidolant de pas mil perdons als meus llegidors, segurs que, am tot i meréixerho molt l' assumpte i la necessitat de treure fruits de semblants campanyes pro art i pro fruició artística de les gents dels pobles allunyats de la metròpoli, jo no tornaré a parlarne al menys per aquesta estiuada.

Un cop tencat nostre teatre d' ópera, aturada la vida artística barcelonina, nostres mellors executants deixen la nostra capital, fent via els uns als balnearis, altres realitzant «tournées» y els més, aplegantse i esbargintse arreu de Catalunya alegant les festes majors dels poblets i viles.

Estem, ara, a la mellor temporada pera festes de poble, i els nostres músics tenen noves ocasions de demostrar els graus de la seva cultura musical, l' acert en formar repertoris, el bon gust en l' elecció de les obres, la selecció depurada que han sofert aquestes, avans d' esser dutes als públics...

En els pobles allunyats d' un centre de vida musical, se veuen en l' impossible, els que els tenen, de satisfer sos anhel's artístics; no sols els que per natural si tenen aptituts pel conreu de l' art anomenat «diví» i que no troben facilitats pera encaminar les seves naturals aptituts i talents, sinó, fins i tot, els que senzillament senten vocació per la música, els anomenats «dilettanti», tampoc troben ambient on resoldre sos anhel's musicals, veientse condempnats tots, a

lo que vulgarment denominem «prosa eterna», sense un raig de llum que enllumeni 'l món de les seves santes aficions, sense poder entreveure i cobejar altres horitzons musicals, que 'ls migrats de sos coneixements actuals, sense altres gaudis que 'ls possibles dintre el cercle de les seves aficions; en una paraula sense poder ben fonamentar i dirigir per noves vies més amples i belles, els ideals artístics que hagin pogut nàixer de les seves naturals predisposicions.

Mentrestant no disposem de medis que puguin complir amb eficàcia i perfecció 'l seu comés, aquestes petites orquestres que fan son pelegrinatge per les nostres festes majors, podrien dur a terme dins nostre poble, una bona obra d'elevació artística, que vindria a ésser com la sement d'una sòlida educació musical del nostre poble. Elevant la seva professionalitat a un verdader sacerdoci cultural, aquestes nostres orquestres petites, podrien recórrer els pobles, portadores de la bona nova; professant l'art com una nova religió, espargirien arreu l'aroma sublim de l'art; constituïts en sacerdots de la bellesa, abrandarien el foc sagrat, mantinguetlo ardent i pur, i dirigirien els efluis del mateix a un terme benamat...

Mes fóra precís per aixó, bandejar l'«acrobatisme» que tenen moltes d'elles, foragitant les ostentacions vanes de virtuositat, oblidar els seus exercicis musicals-gimnàstics, renunciar a l'admiració fàcil dels públics, en bé de l'emoció produïda; tindrien de llansar de sos repertoris tot el bagatge de música carrinclona, que mou entusiasmes artístics; en fi, haurien de dignificar l'art, fentsen dignes, renunciant tot lo oposat al bon gust, tot lo que no tingués el valor d'una verda obra d'art.

Tot aixó ens portaria com per miracle a la reforma de les orquestres estivals: de primer enduvi, veuríem fóra d'elles els instruments de sons estridents, com d'alarits salvatges, que, si no són fonamentals en la constitució de dites orques-

tres, venen fentse imprescindibles pera alcansar éxits; veuríem aquests instruments reemplassats per altres, de sons més nobles, més delicats; després, veuríem conreuada amb amor la «musica di camera», i aquest sol fet ja indicaria una gran cultura musical, i constituiria un gran pas cap a la depuració del bon gust. Mes tard, i en la impossibilitat material de reunir una gran massa orquestral, se exigiria en les festes l'execució de les obres, escrites pels grans mestres pera pocs instruments... i encara més, s'arribaria a prohibir formalment l'execució de certes obres, en cas; d'intentarho algún mal aconsellat. (No seria la primera vegada d'una cosa semblant. En varis pobles de Catalunya s'ha donat el cas; i ara molt rescent, segons acabo de llegir en el primer número de SCHERZANDO, el Casino «El Puerto» de Palamós, va contractar pera la festa a «La Principal» de La Bisbal, amb la condició de no executar en els concerts, ni una sola de les «pesses obligades».

Mes, oh desilusió! mentres escric, m'arriben ecos del «Ven y ven y ven», popularitzat per la Meller, seguits d'una pluja d'aplaudiments... El poble balla, se diverteix i gosa! amb l'últim «couplet» de moda, amb l'aire fàcil d'una afeminada sarsuela... I encara més, me diuen que en aquest poble, desde ont escric, se 'n han endut els més nodrids aplaudiments els cants de «café-concert»... Si no hi donen res més!...

Podser per la llei del contrast, ara la meva imaginació 'm duu a temps i llocs, mellors: recordo una hermosa vila, dintre un cercle de montanyes d'exuberant frondositat, una vila de gents, plenes de joventut i força d'Hércul que giravoltaven entorn d'una plassa envoltada de verds ramatges; i allí, al fons, un sol músic, tocant seriament son violí, com qui compleix una alta comanda. I veieu retratada en tots els rostres la més pura alegria i de tots els cors regalimava la satisfacció desbordanta... sense que per aixó tinguessin que evocar escenes d'Edén

Concert, ni escabrositats gens edificantes de *gènero chico* d'última hora... Tot era simplicitat! Tot era senzillesa!

I encara recordo més... Me ve a la memòria 'l popular «Patuix», de l'hermosa Livia, la bella «enclave» de la Cerdanya, la que es

«meitat de Fransa,
meitat d'Espanya»;

segons resa l'aplaudit himne; solzament amb «engegar l'arquet» com ell deia, tothom ballava... i ell se detenia pera omplenar am cura la seva pipa, mestres els demés ballaven, ballaven... i quan se n'adonaven, protestava la jovenalla alegrement, celebrant l'acudit del músic... que tornava a comensar de bell nou el ballet interromput... pera a lo millor, tornar-lo a deixar inacabat, pera entrar a «l'hostal» a beure el seu «patricó»... Es lo que ell deia: «Am donárloshi 'l «punt» n'hi ha suficient; per lo demés, com que tampoc me senten!» Aquí, la satisfacció i l'alegría venen agermanades de l'ingenuitat i el candor. I si la festa major es la festa de l'alegría, jo m'estimo més l'ingenuitat i senzillesa que hi há en un petit vilatge, a les festes majors que s'estilen avui en dia, pretencioses i buides de sentiment i poesia.

Per lo que atany a música, les festes majors són apropòsit pera fomentar el mal gust, podent ésser una arma d'espíritual refinament i d'educació artística, o almenys una gracia de fruiments artístics pera aquells qui solzament una vegada a l'any podrien gaudir de bona música.

J. B. ESPADALER.

Tercer Congrés Nacional **: de Música Sagrada :**

Barcelona 21, 22, 23 y 24 Novembre de 1912

Bó es que diguem quelcom en nostra Secció, dedicada a la música religiosa, (encara que sigui precis interrompre nostre estudi, titolat, *Parlem de*

música religiosa, comensat en el nombre del passat Juliol) sobre 'l gran aconteixement musical, que 's prepara pel prop vinent Novembre, celebrader a Barcelona.

Catalunya se conmové a mida que s'apropera aquesta data, i sabem que nostra diòcesi hi tindrà nodrida representació i pendrà part activa en els treballs, que s'hi han de donar a conèixer i fer sentir.

Per de prompte ens consta que el P. Maur de Besalú ocuparà una Vice-presidencia en la Secció Gregoriana. La presidencia de cada Secció sempre quedarà encomenada a algun Reverendíssim Prelat. El *Orfeó Catalunya* de Cassà, que dirigeix nostre benvolgut Mossèn Gabriel García, està encarregat de l'execució de les pessas musicals gregorianes i polifòniques de les conferències pràctiques que tindran els PP. Gregori Suñol de Montserrat i Nemesi Otaño, jesuïta.

Per de prompte ja són en crescut nombre els organistes i aficionats inscrits al Congrés, i sobrats motius tenim per creure que no hi ha de faltar cap organista, mestre de cant, ni aficionat a la música, de nostre diòcesi, no sols a inscriures com a Soci o Congressista, sinó que honrarán les sessions am sa presencia i fins prenent part activa en les discussions, si en alguna cosa hi pod quiscú aportar quelcom de llum i experiència.

La Junta organitzadora, acatant pública i solemnement totes les disposicions eclesiàstiques sobre la música sagrada i en especial les provenientes de S. S. el Papa Pius X, tracta de que el Congrés estudi de nou els mitjos més conduients pera portarles a la pràctica en Espanya i per aixó 's proposa que en dita Assambla 's presentin exemples models d'interpretació de música religiosa en totes ses manifestacions i aplicacions.

A aquest fi el Congrés darà *Sessions Privades* i *Sessions Solemniales* en el **PALAU DE LA MÚSICA CATALANA**.

Al més següent donarem a conèixer el nombre i duració de les Sessions, o sigui: el Programa.

L'últim dia del Congrés, diumenge 24 de Novembre, 's cantarà per milers de veus una «Missa popular Gregoriana» en la Santa Iglesia Catedral.

Nosaltres hem de donar a conèixer als nostres llegidors el *Reglament*, el *Qüestionari* i finalment el *Programa* dalt nomenat.

REGLAMENT

Primer.

a) S'estableixen tres classes de Congres-

sistes. *Il·lustres*, quina quota serà de 25 pessetes; *Actius*, de 10 pts.; *Protectors*, de 7 pts. Tots tindran dret a la *Crònica* i *Actes* del Congrés.

b) Els *Il·lustres* i *Actius* podran assistir a totes les Sessions tan privades com solemniales; els *Protectors* tan sols a les Sessions solemniales.

c) Les inscripcions se poden fer en la Secretaria de la Junta organitzadora (Palau del Senyor Bisbe de Barcelona) en les Secretaries de tots els bisbats d'Espanya; en l'Administració de «Música Sacro-Hispana» de Bilbao (Gran-via, 8) que es la Revista Oficial de aquets Congressos; en nostra diòcesi estan encarregats de rebreles tots els membres de la Comissió diocesana de música Sagrada, nomenada pel Sr. Bisbe. De dins de la capital són: el Il·ltre. Dr. D. Anton Ayarra, Canonge Xantre; Mossèn Josep Padró, organista de la Catedral; Mossèn Joan Roquet, organista del Mercadal; Mossèn Salvador Padrós, organista del Carme, i el que aquest article suscriu.

d) Al ferse l'inscripció s'entregarà al Congregista el corresponent títol ab que s'haurà d'acreditar el dret a la rebaixa de preus en les Companyies de ferrocarrils y demás efectes indicats.

Segon.

a) Els que desitgin presentar treballs corresponents als diferents punts del Qüestionari els hauran d'enviar a la Secretaria de la Junta Organitzadora (Palau Episcopal-Barcelona) avans del dia últim de Setembre.

b) Dits treballs s'hauran de concretarse estrictament al punt que 'ls seus autors se proposin estudiar. Se procurarà la concessió en el desenrotlló del tema i al final avans de la firma del autor se redactarà la *Conclusió* i 'l'enunciat dels arguments en que s'aferma.

Tercer.

a) En cada sessió privada constituiran la *Presidencia* els Reverendíssims Prelats y dos *Vice-presidents*. Una *Ponencia* formada de tres individus darà compte dels treballs presentats, els resumirà deduirà dels mateixos la *Conclusió*, que, a son parer, deurà ser objecte de la deliberació de la Assamblea.

b) En la discussió sols podran pendre-hi part els socis il·lustres i actius, ab permís previ de la Presidencia, qui podrà donarlo o negarlo, segons cregui convenient.

c) La duració dels discursos serà de *set minuts*, poguent am tot la Presidencia prorrogar en algun cas particular i de molta importancia. Tambè podrà retirar la paraula, quan bé li sembli, encara que no hagin finit els set minuts reglamentaris.

d) Dos *Secretaris* particulars, o d'actes, pen-

dran bona nota del curs de la discussió i de les conclusions preses, les que, en cas de esser aprobades per tots els Reverendíssims Prelats, se tornaran a llegir en la Solemniale Sessió de Clausura.

Quart.

Además de les Sessions solemnes d'apertura i tancament del Congrés se 'n celebraran d'altres, dedicades a l'interpretació del cant gregorià, de la música polifònica, del cant popular relligiós, de la música moderna litúrgica i de la orgànica.

Cada audició estarà preparada per una conferència, estudiant el genre i donant les notes estètiques de les pessas que s'executaran.

Quint.

La Junta Organitzadora 's reserva el dret de ampliar i interpretar el *Reglament* i *Qüestionari*, com també de publicar el *Programa general*.

Eu el nombre següent donarem a conèixer dits *Qüestionari* i *Programa*. Per avui creiem n'hi ha prou ab les consideracions preliminars i *Reglament* aquí transcrit.

MIQUEL RUÉ, PBRE.

Benvinguda

Per la festa major del carrer de l'Argenteria que cada any celebren els seus veïns am gran esplendor en honor del seu patró Sant Agustí, tenen contractada la cobla «La Principal» de La Bisbal, i dic a seques la cobla, sense posarhi cap adjectiu encomiàstic perquè entenc que 'l seu nom sol ja porta en si tots els qualificatius que de debó li encaixen i té merescuts.

Aquesta sola noticia, de que vindrà la cobla de La Bisbal, a nosaltres que no tenim la sort de no participar del gust vulgar en qüestió de sardanes, ens es una alegria que no podem dissimular i que per forsa s'ha d'exteriorisar d'un mode o altre, perquè podem admirar en tota la cobla, quelcom superior a les demás que ronden pobles i festes tocant sempre les mateixes sardanes que en sa gran majoria no diuen res al cor ni són grates a l'oid.

Ai, de les sardanes que s'aprenen de memoria a la primera audició i que taral-

leja 'l poble en ses manifestacions d'alegría!

La cobla «La Principal» de La Bisbal es un hèroe invencible pera l'execució justa i acabada de les sardanes que compona 'l mestre en Juli Garreta i que jo no ting cap vacilació en afirmar que són sardanes massa grans, massa immenses, escrites pera l'avenir, corresponent única i exclusivament la seva admirable interpretació a la cobla, que motiva aquestes quartetes, mereixedora de la palma de la victòria que la distingeix arreu.

I no es que vingui d'ara, no. Tothom pod recordar el concurs de cobles que tingué lloc a Barcelona l'any 1902 en el que feu gala orgullosament de saber *triar*, quan a la sardana de lliure elecció de les cobles, ella «La Principal» de La Bisbal va interpretar com no podia, ni pod cap més, «La Fada» den Garreta, com avui faria en «Nydia...»

Ara vindrà doncs la cobla que 's podria dir «l'única», i serà ocasió de que sentim sardanes, ja que fins ara les que hem sentit no mereixen el nom de tals i en sa majoria han sigut desenterrades dels arxius en que dormien pera encomenar la sòn a tothom.

JOSEP GRAHIT.

CORRESPONDENCIA

: : : CATALUNYA : : :

MATARÓ.—S'ha creat en aquesta ciutat una Banda Municipal havent fet son debut en un concert públic durant un dels dies de la festa major. Una gran gentada aplaudí a la novella entitat y a son mestre director el compositor don Agustí Coll y a jutjar pel primer concert y per la vàlua del mestre, la preveure ocuparà bon lloc entre les entitats d'aquest genre.—*El Corresponsal.*

VIC.—El Sexteto «Arumí» de Granollers qui 'l formen els professors Carbonell, Mazzi, Torro, Arumí, Burrull y Viñas, ha donat tres concerts durant els dies 6, 7 y 8 del prop més passat al «Círculo Literario» siguent per l'agrupació mu-

sical tres èxits sorollosos. Executaren obres de Wagner, Gounod, Lecog, Verdi, Bretón, Mazzi, Bizet, Saint-Saëns y altres.—*El Corresponsal.*

GRANOLLERS.—Amb el nom de «Arumí» se ha constituït una orquestra que dirigida pel mestre Mazzi se dedica a correr festes majors. Tres són ja les orquestres d'aquesta vila «La Moderna» que am tan acert dirigeix el violinista Ricard Albareda; «Els Cendres» de la qual forma part el notable concertista Daró, y la primera que donem compte que, per esser el primer any de sa fundació, són moltes les festes majors que porten ja fetes.—*El Corresponsal.*

SANT FELIU DE GUIXOLS.—La festa major celebrada enguany ha revestit extraordinària importància per lo que en música 's refereix. En un dels concerts que la celebrada orquestra «La Principal» de La Bisbal augmentada fins a 18 professors donà al «Casino Guixolense» feu conèixer «Impresions Simfòniques» (primer y segon temps) del notable mestre Garreta, constituint això una nota que pod enorgullir a l'orquestra de referència car obres com la que 'ns ocupa sols poden executarla professors veritables. L'execució resultà tot lo que podia esperarse y encara que 'ls elements fossin en curt nombre, no obstant y això donaren una idea perfecta de la transcendència de l'obra del genial compositor. El nombrós públic ovacionà l'obra y executants lamentantse de que l'autor estigués absent, doncs s'assegura que marxà guiat per la seva modestia que no li permet rebre les felicitacions tant merescudes. Ara sols ens resta aconsellar a l'orquestra «La Principal» que en lo successiu y en concerts com el de referència, retiri dels seus programes aquells curis valsos que res diuen en favor del bon gust a l'ensempe que resten importància a tot acte de sentit artístic. Per la mateixa cobla sentirem tocar una sardana composta pel jove músic de Girona en Joan March, qui demostra ten'r remarcables qualitats pel conreu de la composició, puig en dita sardana encara que 's veu l'afany d'un principiant en omplenar sempre el pertàgrama, hi hà quelcom de notable. També sentirem per la mentada cobla l'última sardana del mestre Garreta que porta per títol «Nydia», admirablement interpretada pel concertista de tenora Albert Martí junt ab «La Principal». Es molt original y d'un gust exquisid.—*El Corresponsal.*

FIGUERES.—El día 29 de Juny prop-passat donaren un concert ab un èxit xardorós, els molt

aplaudits artistes, Srs. Perelló, Vives, Rabentós, Ribas y Nogués. El quintets de Cèsar Frank y de Schumann y el trío Dumky de Dvorak componien el programa Una escullida y nombrosa concorrencia admirà y aplaudí als artistes que 's vege- ren premiats, al fi de cada un dels temps dels nú- meros que componien el programa, amb ovacions espontanies y persistentes. En cada una de les composicions se conpenetraren els professors, fent remarcar admirablement una gran justesa de matisos; lluintse d' un modo especial en el quintet de Schumann, que 'l digueren a la perfecció; l' audi- tori 'ls aplaudí frenèticament, vegentse obligats a repetir fóra de programa un dels temps de dit quintet per acallar a tant distingit y entusiasta públic. Són dignes de lloansa aquestes audicions instructives y de gran cultura musical que ha do- nat ja diferents vegades, l' «Sport Figuerense» an els seus socis; continuin les juntes contractant artistes d'aquesta valua pels seus concerts y merei- xeran l' aplauso unànim dels amants de l' art. =
Josep de Batlle.

VENDRELL.—Sabut es que l' eminent violon- celista Pau Casals, que es el concertista catalá més mundialment conegut, estiueja cada any en la seva «Villa Casals» de la platja de Sant Salva- dor del Vendrell, en la qual concerta y ultima, mitjantsant les propostes y demandes de concert —que solen esser de 120 a 130 anysals— que reb de tot Europa, l' itinerari de la futura tournée de tar- dor y hivern; y per ella també hi desfilen, amb el fi de saludarlo, distingits músics catalans, alguns pera ferhi estada. Actualment se troba en ella l' eminent pianista senyor Granados. Y no són sol- zament músics catalans els que hostatja en la seva casa l' eximi Casals. Ja fa alguns dies s' hi troba, pera passarhi l' estiu, el jovincel y ja cèlebre pia- nista polac, Miecio Horzowski, qui ha realisat tournés triomfals per Europa y Amèrica, an a qui Barcelona va ovacionar quan dit artista comptava no més que 11 anys—ara tot just ne té 20—y era conegut per l' «enfant prodige». Y es esperat tam- bé 'l gran compositor clàssic y més erudit musicò- graf Donald Francis Torey, catedràtic de música de la famosa Universitat d' Oxford (Anglaterra). Pera quan Mr. Torey se trobi allí, que serà a la segona quinzena del corrent més, en Casals orga- nitzarà una solemnitat musical íntima d' audicions de música catalana, en la qual hi pendrà part una cobla empordanesa, que probablement serà «La Principal» de La Bisbal, a fi de que aquelles dis- tingides personalitats extrangeres, tinguin ocasió de conèixer quelcom de música popular catalana y molt particularment la bella dansa empordanesa,

la Sardana, y l' especial instrumentació que com- posa la cobla que l' executa. Oportunament anun- ciarem el día que tindrà lloc la susdita solemnitat musical, y procurarem donarne compte a nostres llegidors. =T.

: : : : *EXTRANGER* : : : :

ITALIA-MILÀ.—Completament restablert de la seva delicada salud fins a l' extrem de veures pri- vat de continuar la seva carrera artística am tan èxit comensada, el concertista de violoncel y no- table tenor Dini, torna ja a trevallar am més fer- mesa que mai y donat a les facultats que posseeix, ha de continuar rebent dels públics intel·ligents aquells èxits tan sorollosos com els obtinguts als teatres de Aleciandria (Italia) y altres de no menys importancia com axís li esperaven al teatre Constanci de Roma que am tot y tenir escriptura firmada, no pogué debutar per sobrevenir en mal hora la malaltia que l' ha tingut apostrat durant un any y mitg. El teatre estarà d' enhorabona y prompte tornarà a sentir a l' artista de cor y can- tant de primer ordre. =*El Corresponsal.*

PARIS.—Fa pocs dies l' agencia Havas comu- nicava la mort den Massenet; l' autor de «Manon» «Werther» i tantes altres obres musicals. L' escola francesa ha perdut amb ell al seu esforsat cam- pió. Massenet fou un dominador de la técnica del seu art, a la vegada que un compositor original i patètic. Era membre de l' Academia francesa de Belles Arts. =*E. D.*

N O V E S

Premi BATLLE de música.

El nostre estimat amic, entusiasta musicòfil i hisendat de Borrassà don Josep de Batlle, en qui troben aculliment i coadjuvació decidida i generosa totes les manifestacions musicals, deixantse dur per aquesta seva generositat ha cedit pera que anyalment fos adjudicat al deixeble que reunís mellors condicions dels qui assisteixin a l' «Acade- mia Musical Gerundense» (especialment pels alumnes de les classes de violí), un premi de 150 pessetes, denominat «Premi Batlle».

L'alt exemple den Josep de Batlle hauria de tenir imitadors entre els nostres hisendats, en qualque de les manifestacions culturals del nostre poble, pera estimular d'una manera més decidida la vocació i el talent dels joves aflicionats a les bel- les arts.

Felicitem an en Josep de Batlle, am tot l'entusiasme.

—=—

El professor de corneti en Llapart, fidel intèrprete de les sardanas del mestre Garreta, ha entrat ja en el periode franc de la seva convalescencia. Ho celebrem.

—=—

L'Orfeó «Art i Patria» que dirigeix el mestre Josep Serra, ha sigut ovacionat als concerts donats a Castelló d' Ampuries els prop passats dies de sa festa major.

—=—

El «Sexteto Artístico Gerundense» reformat notablement, ha quedat compost amb els professors següents:

Joaquim Vidal i Josep Saló (violins); Josep M.ª Jaumeandreu (viola); Tomàs Sobrequés (violoncell); Enric Oliva (contrabaix) Miquel Oliva o Francesc Peric (pianista). Aquesta agrupació per la valua dels professors, no en vá podem assegurar que es la primera en aquesta Capital. El mentat «Sexteto» per compromisos contrets anteriorment, no li ha sigut posible acceptar les contractes pera donar varis concerts a Tortellà y al Casino de Lloret de Mar.

—=—

Llegim: «Ha sido nombrado maestro de Capilla de Olot, el Reverendo Félix Farró». No 'ns havíem enterat encara de l'anunci de les oposicions o concurs pera aital plassa i això 'ns fa creure que aquesta mestria, ha sigut proveída per gracia especial. Si es aixís, ens estalvia de donar l'enhonra bona a l'afortunat com sincerament li endressariem si el lloc que ocupa fos guanyat per mè its com deuen proveirse places d'aquesta importancia.

—=—

Nostre confrare «Baix Empordà» ve sostinguent una campanya contre les orquestres per el genre de sardanes que toquen en la present temporada. Les troba insubstancials les unes i carrinclones les altres i en això devem fer constar nostre disconformitat ja que les orquestres que hem sentit, i dues de les que 'l colega 's refereix són la «Principal» de La Bisbal i «Montgrins» de Torroella, executen sardanes molt celebrades per esser d'autors que res els ha d'ensenyar el reporter musical del periòdic en qüestió.

—=—

Arriben a nosaltres noves que reproduim am gust per tractarse d'un paisà nostre el tenor Vallvé. Am motiu de son debut al Teatre «Sociale» d'Arona (Italia) la premsa d'aquella població de-

dica al tenor encomiàstics elogis. Entre altres diu el periòdic «L'Eco del Verbano» lo següent que copiem literalment:

ANTONIO VALLVÉ

«É alle sue primé armi, e se la carriera sua la si deve giudicare dal debutto, il battesimo è stato oltremodo lusinghiero.

La voce sua è potentissima, con acuti squillanti; corretto il portamento: la non facile parte di *Maurico* ha trovato in lui un bravissimo interprete».

Nosaltres ens felicitem dels avensos del novell artista, car prosseguint per aquest camí, li esperen dies de gloria i al desitjarli nous y merescuts èxits, no podem oblidar, la part integre que pera la formació d'aquest artista li correspon al notable tenor Dini ja que 'n Vallvé baix els seus estudis, ha pogut arribar a merèixer les distincions de la premsa italiana.

—=—

S'ha celebrat una important reunió entre elements músics i entusiastes d'aquesta provincia pera parlar de la conveniencia d'organisar una serie de concerts simfònics pera la pròxima quaresma a l'estil dels celebrats am tant èxit l'any passat. En principi s'acceptà l'idea i s'acordà demanar la cooperació d'alguns músics d'aquesta provincia que no duptem trovaran entre aquèts entusiasta acullida.

—=—

Hem tingut a mans, un bellíssim quadern que conté deu cançons am gestes i rondes infantils den E. Jaqués Dalcroze, transplantades al català per nostre amic en Joan Llongueras i dutes al text castellà per la destra ploma de la Comtesa del Castellá editades per la casa Jobin & C.^a de Paris.

Conté el text unes observacions generals pera l'interpretació de les cançons, essencials pera la bona execució i lluiment.

Ilustra la portada del quadern, que conté unes 50 pàgines, una bella ornamentació de l'original artista en Jaume Llongueras, de la nova generació d'artistes catalans.

PART LITERARIA

Nota de Viatje

Un bell diumenge al matí jo viatjava filosòficament arraulit vora la portella d'un wagó de tercera classe. Tenia per companys de departament un matrimoni jove, un

senyor de mitja edat enrondat de maletes, enfront meu dos vellets simpàtics també am certesa marit y molla, qui enraonaven baix am veu ronca y afalagadora talment com el parrupejar amorós de dos coloms aparellats.

Ell era gros, de fas vermellosa y arrugada; duia la *papeleta* en la cinta del barret, y somreia sempre amb aqueixa afaible mueca de plaga impenitent, de jaio tranquil y vividor qui comensa a perdre la xaveta. Ella era més reposada, pansida y diminuta; anava com ell mudada y pulcra y el cap li trontollava.

Sense esforços podia endevinar-se que eren dos menestralets, poc avesats a viatjar, que partien a festa: tal volta a veure un fill, tal volta a ser padrins, tal volta a cobrar una rifeta; aneu a saber el joiós motiu que 'ls havia tret de llur casa plascèvo-la, silenciosa. S' admiraven de tot; feien preguntes innocentes; al mitj de llur impaciencia infantina, de son goig pagesivol no podien amagar certa temensa de pendre mal dins d' aquell caixó de fusta sorollat y sacudit pel terratrèmol de la marxa.

A l' estrem del banc la parella jove no mostrava pas ni tanta ignoscencia ni tanta alegria. Ella, alta, escardalenca, d' ulls blaus, cara llantiosa, mirava a son marit am cert apassionament humil y ell, enfront, am la gorra fins a les celles y la corbata torta, rabiosament vermella, ple d' una magestat pinxesca, pareixia deixarse contemplar per misericordia com home qui està segur de l' admiració que causa.

Vaig entendre que volia engelosirla, car li gastava bromes bestials, parlantli de carrers sospitosos, de dones revingudes, antigues amigues qui encara l' esperaven y que tornarien amar-lo més bé y més trasudament de lo que ella l' amava. Y l' esposa, mitg en serio mitg en broma, el petaquejava indignada.

El senyor, mentres tant, llegia am gravetat un gran diari, recolzantse en una ma-

leta revinguda plena d' etiquetes de fondes y d' agencias de transports.

El tren corria vertiginós per la plana enjoiada y verdejanta. Els blats onejaven; damunt de les espigues passava un frisament tendrissim. Elles s' inclinaven com fent acatament an aquell monstre fressós y esbogerrat que les tempejava am son hàlit indomable, abrigantles am glopades de fum xardorós qui es desfeia tot seguit en un ruixim efimer.

Corriem triomfalment entre un esclat primaverat. Al lluny, sobre les montanyes blavoses, s' hi esfumaven boirines de perla; mil floretes innominades de brillants coroles, amarades de sol, matisaven els terraplens; les ginestes groguejaven en les esllavissades dels desmots; al passar, en les casetes dels guardes d' acacies florides ens embaumaven am llur olor ubriagant; sota 'ls ponts, en els verns de les rieres, els rossinyols cantaven: percebiem, ofegat pel fosc retruny de les rodes, un arpeggi breu y segat que 's perdía a l' instant en llunyadansa; per les portelles obertes, entrava un ventitjol tebi, misteriosament subtil y acaroador, que arribava fins a l' ànima, omplentla de gratitut a la vida, y a voltes una oreneta volava paralelament a la via; la vèiem aprop seguintnos; percebiem el tornassol de ses ales, son collaret blanc, les agudes y delicades plomes de sa qua bruna, y après, am brusquetat y gentilesa, revolava enlaire convertintse en un pic negrós, incert, fins perdres en la immensitat serena y esplendorosa.

Els vellets estaven plens d' encantament. Feia estona que aquell espectacle, que aquell va-y-tot de llum y poesia 'ls tenia extasiats, muts y seriosos; llurs ulls miraven l' infinit amb una espresió de benaventurats, com si oviessin el sojorn definitiu de llurs ànimes humils y honrades, com si allò fos un avant-gust del cel que 's mereixien.

De sobte 'l tren atravessà per una ma-

ravellosa espessor de papellonetes; era un núvol de bolves blanques que s'arremolaven com el plomiscol arrabassat d'un signe empès per l'oratge; seguien inconscients y amigables joguinejant a frec de la finestreta, guspirejant, brillantes, ensatinades, pures com neu daurada.

Y n'entrà una, una màgicament bellugosa y els pobres vellets s'apressaren a collir aquell borralló de primavera. Llurs mans balves, enquilosades, la perseguiren, mentres un riure esquerdat sorollava en llurs gorges reumàtiques. Brassejaven insegurs, amb els dits overts, entumits, amb esperes lasses, febles revifalles y tremolors senils. La papelloneta s'escorria entre aquell debatre impotent. A voltes els jaios la perdien y tornaven a vèurela posada en llurs propies robes y allavores, poc a poc, am cautela, com temerosos de desfer l'insecte fràgil que pressagiava benaurances, provaven d'encloure-la dintre 'l palmell de la mà combada...

El mascle desdenyós dormia estintolat en l'angle del wagó y ella continuava mirantlo amb una ardencia d'esclaua.

En quant al senyor rodejat de son equipatge no havia pas separat la vista de son diari; ara devorava 'l folletí. En el plec qui formava la plana arrugada entre ses mans robustes vaig llegirhi unes ratlles:

«La puerta se abrió impensadamente y el hijo de Tula apareció. En su diestra llevaba una pistola y apuntaba al vizconde...»

Amés en el marge del diari, aquell home previsor, hi havia apuntat am llapis el nombre del wagó y la lletra del departament: W, 277-4.

PRUDENCI BERTRANA.

Sonets

Aubada

Comensa 'l jorn. Apunten rosors tenues d'aubada, qui desplegantse extenen sos arcs de mil colors: va despertant la vida al bes de matinada,

i tot s'omple de joia, de ritmes i d'olors.

Reprèn el sembrador la tasca ahir deixada, els espirals d'aucelles són xiscles voladors: les flors s'obren vibrantes de llum i de rosada: la terra va esponjantse als raigs germinadors.

Al toc d'Ave-Maria, de goig el món tremola: es la senyera augusta que 'l jorn novell arbola: per sobre qui la resa, s'hi posa resplandó.

Victoria inconeguda! s'ha fet de nou, la Vida! el cor humil contempla l'egregia llum florida, com si 'l nou jorn fos una novella Creació.

Pastoral

Pasturen les ovelles pels serrats
i el pastor mentrestant, toca la gralla:
immens es l'horitzó de blavetats;
a l'entorn del pastor tot el món calla.

El to melodiós pels cims devalla,
i 's condorm pels turons i els espadats:
tot tocant, el pastor, mira als remats,
i en la pau infinita s'envolcal'a.

Tot es quietut, tot blau: la serralada
es una linia blava, immaculada,
igual que 'l cel, que l'aire i 'l mar pregon.

El bon pastor té sed d'ansia divina,
i am potestat sagrada s'endeuina
miraculós de que l'escolti 'l món!

L. DALMAU.

Bibliques

Rahab

Totes les rojors palpitaven aquella tarde en la finestra de Rahab. Geranis ardents y lassos de voluptat, gladiols com espases sagnantes, malves roses perlejades de llàgrimes que l'amor ha posat vermelles, clavells iguals a ferides obertes, y darrera les flors enceses, els seus llavis de pecadora cremants y butits.

Fou aleshores quan tres estrangers li demanaren hostatge:—Podem confiar am ton cor bo y ta gran hermosura?—Sou més bells y forts que 'ls guerrers del Jerichò y un de vosaltres tindrà un lloc triat en ma cambra y en mon llit de sàndal aromat fa poc am flors novelles de llessamí.—No cerquem pas ton amor, bella donzella; servents humils del Senyor que secà les aigües del mar Roig, fills del poble daurat d'Israel, soldats fidels del capdill Josuè, cerquem un amagatall que 'ns lliuri dels perseguidors.—Tindreu en ma casa un refugi inviolable y més tard la llibertat; mes avans, jureu en nom del vostre Senyor qui don resplandor a les estrelles, l'agraïment.—La teva paraula serà llei.—Quan la victoria sigui am vosaltres y entreu ubriags de joia dins Jerichò, vui respecte per ma casa, per els meus pares ve-

llets, per mes germanes verges encara.—Jurem per nostre mare cumplir ta voluntat.—Tu, el més jove y hermós dels tres, dónem aquesta cinta roja que enronda el teu coll nervut y llassada en la reixa de la finestra per on vos salvaré, serà la senyal que farà ma casa inviolable...

Totes les rojors palpitaven aquella tarde en la finestra de Rahab, la meretriu. Flors ardentes, llavis sagnosos, y una gran cinta escarlata com la sang del Messies promès al poble d'Israel.

Respha

Quan la terra era com un jardí y els homes somreien y cantaven davant dels blats pesants y les fruites madures, l'horacle parlà de venjansa y de mort. Aleshores David entregà pel sacrifici a cinc descendents de Saul.

Y el calvari de set creus fou aixecat en mitg d'un mar d'espigues daurades y els bleixos dels moribonds y les doloroses queixes de Respha que hi veia finir a dos dels seus fills, creuaren l'espai barrejats amb els cants dels segadois y espigoleres.

Y el dia finí amb ells y les fosquetats del cel s'esquinsaren pera deixar pas franc als corbs, y les cavernes s'obriren pera llibertar als llops afamats. Y la mare qui tenia el cor atravesat per dues espases y les llàgrimes li havien cremat els ulls y l'amor les seves entranyes, lliurà bojament hores y hores els cossos immòvils de les feres famèliques.

Y caigué lassa y fou tant el seu dolor en el geste, en el plor, en el mirar, que les tenebres s'engoliren als corbs y les coves als llops, y el sol ixent besà als sacrificats am llum de miracle.

Abisag

Abisag, qui vivia en l'assoleiat país de Sunam en una petita cabanya bastida sota un olorós sicomor, estava tota ella prenyada de llum y de perfum. L'esclat vivíssim de les fruites d'or llampegava en els seus ulls, y els llimoners d'Hebrón embaumaven les seves carns.

Per això, quan els fidels de David sortiren pels pobles cercant una verge que omplenés de roses, de somnis plaents els últims dies del seu Rei, el so amorós d'una flauta

invisible els guià vers la petita casa florida on la Sunamita vivia.

Y David ja emmaridat amb ella, vegé regalada la seva vellesa am la música de les seves paraules, y escalfat el seu cos pels ardorosos ulls de la filla del desert, y la seva pell perfumada per les caricies d'unes mans d'ambre. Y en aquell hivern el jardí del palau s'obrí cantant una nova primavera, enganyat per la passió del sobirà.

Morí David, deixantli per únic tresor la seva virginitat que Salomó, son fill, respectà; que 'l tirà Adonias, son altre fill, desitjà impúdicament, essent castigat am la mort per la Providencia. Que un qualsevol no podia pas somniar amb els besos d'una boca que havia daurat el són del Alt-Rei: ni pensar am les abrassades d'un brassos qui havien sostingut el cos indecís del Fort-Rei: ni emmirallarse am la claror dels ulls qui il·luminaren l'últim cant del Poeta-Rei.

XAVIER MONSALVATJE.

SCHERZANDO...

Revista : Mesal : Catalana : :
: : : Musical : y : Literaria

DIRECCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Plassa del Vi, 11 Pral. GIRONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

1'50 pts. anyals, número solt 15 cts.

LLOCS DE VENDA.

Girona.—Kiosk de la Vda. de Ciriac Marull.

Barcelona.—Als magatzems de música, Astort i Miralles Passeig de Gracia, 5 i Musical Emporium, Rambla de Canaletes, 9.

Madrid.—Ildefons Alier, Plassa Orient, 2.

París.—Alier, Boulevard de Strasbourg, «Stadium des Arts».

Tip. Dalmau Carles & Comp.—GIRONA.

NOVETATS MUSICALS

Publicacions mes de Agost

Música pera Piano.

Burgés (M.)—*Ecos de España*, composicions sumament hermoses y característiques.

Núm. 1.— <i>Cordobesa</i> , serenata	pts.	2'00
» 2.— <i>Sevillana</i> ,	»	2'50
» 3.— <i>Granadina</i> ,	»	2'50
» 4.— <i>Danza Oriental</i>	»	2'50
<i>Valse burlesque</i>	»	2'50
<i>Preludio-Scherzo</i> , dedicat a C. Saint-Saens	»	2'00
Lopez de Teruel (P.) — <i>Adorable</i> , preciós vals-boston	»	2'00
Peñalva (A.) — <i>Sitios Reales</i> , Sant Ildefonso, La Granja, Album-suite (fàzil), dedicat a S. A. el Príncep d'Astúrias y a SS. AA. els Infants D. Jaume, donya Beatriz y donya María, ab els retrats de Sus Altesas		
Núm. 1.— <i>Two-step</i> , marxa militar	»	1'50
» 2.— <i>Barcarola</i> , intermedi	»	1'50
» 3.— <i>Serenata</i> , caprichosa	»	1' 0
» 4.— <i>Gavottina</i>	»	1'50
Reina (J.) y Hernando (L.) — <i>A la fantasía</i> . (El cant de un ensomni), aires portuguesos (Composició fàzil y d'efecte)	»	1'50
Rogel (M.) — <i>Manolete</i> , pas-doble flamenc, molt brillant	»	1'50
Ruiz de Velasco (R.) — <i>Lukumi</i> , célebre tango	»	1'50
Sanmiguel (M.) — <i>Alegrías Toreras</i> , marxa pas-doble de gran éxit	»	1'50

Musica pera cant y piano.

Dalcroze (E. G.)—*Deu Cançons y Rondas infantils*, amb gestos y evolucions. Text castellà y català. (Obra magnífica baix tots conceptes y molt apropiat pera els coll-llegis. Net » 6'00

Musica religiosa.

Bouvin (L.) — <i>Misa, al Sagrado Corazón de Jesús</i> , a quatre veus mitxas. Net » 2'50
Bottigliero (E.) — <i>Misa op. 60</i> , a dues veus d'home » 2'00
Carbonell (R.) — <i>O s' lularis</i> , a una veu » 1'00
Falcó (A.) — <i>Llagas a Nuestro Sr. Jesucristo</i> , a dues veus » 0'75
Fourgous (J.) — <i>Al pié de la Cruz</i> , plegaria a una veu » 0'75
Guillén (E.) — <i>Gozos del Arcángel San Rafael</i> , a dues veus » 1'00
Mitterer (J.) — <i>Misa op. 141</i> , a dues veus d'home. Net » 2'00
Ravanello (J.) — <i>Misa solemne op. 81</i> , a tres veus » 2'50
Roca (J.) — <i>Trisagio a la Santísima Trinidad</i> , a tres veus » 1'50

Galería musical.

AMPLIACIONES AL BROMURO 22 PER 30

Cada una, preu net: 2'75 pessetes

Bach.—Beethoven.—Berlioz.—Bizet.—Brahms.—Bruch.—Chopin.—Dvorak.—Gluk.—Gounod.—Grieg.—Händel.—Haydn.—Joachim.—Kubelik.—Mascagni.—Melba.—Mendelssohn.—Meyerbeer.—Mozart.—Nikisch.—Paderewski.—Rubinstein.—Saint-Saëns.—Sarastate.—Schubert.—Schumann.—Smetana.—Tschaikowsky.—Verdi.—Wagner.—Ysaye.

Totes aquestes obres, son de venta exclusiva de la casa:

SOBREQUÉS y REITG Ciudadans 11, GIRONA

Importants descomptes als mestres de música y directors de Asociacions Religioses. Música de totes les edicions del mon.

Pianos cua
Pianos drets
Claveolas
Piano claveola
Harmoniums

Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.

GRAN PREMI Exposició Universal, Milán 1906

Membre del Jurat Internacional, Vicepresident de grupo de Jurat } EXPOSICIÓ UNIVERSAL BRUSELAS 1910

REPRESENTANTS EN GIRONA

Sobrequés y Reitg.-Ciudadans, 11

ACADEMIA MUSICAL GERUNDENSE

Conservatori Particular ambos sexes

ASIGNATURAS

Solfeig Elemental y Superior, Violí, Viola, Violoncell, Contrabaix, Cornetí, Trombó, Fiscorn, Flauta, Flautí, Guitarra, Piano, Armonium, Armonia y Composició.

LLOC DE LA ACADEMIA

San Francisco, 9, 2, 1.ª (Colegi Vidal). GIRONA

PROFESORS:

Francisco Perich : : Josep Saló : : Tomás Sobrequés